

## Een vreemde vogel (1)

2 Kon.14:25-28 en Jona 1:1-3, Gez.308, Psalm 103:1, 103:3, 25:6 en 7, 139:1, Gez. 314:1 en 4. Thema: "*Als je geroepen wordt.....*"

Ze zijn er aan toe. Denk ik. Vooral de ouders. Herfstvakantie. Ik heb vaak met ze te doen. Moderne ouders, met jonge kinderen. Vooral voor hen. Dat multitasken. Je zult het maar hebben. Je dubbele baan, je maandelijkse hypotheeklasten... Je zult het maar hebben. Al die relaties onderhouden. Je werk, je familie, de sportclub, de kinderen. Je zult het maar hebben. Al die druktes met de kleintjes. Turbo-zwemmen, hockeyen, partijtjes, de dagopvang, de BSO. En wat denk je van de pubers? Puberen, dat is leven in botsautootjes, het begint steeds eerder. Ga er maar aan staan. Handen vol werk!

Natuurlijk. Je wilt je kinderen niet te kort doen. Daar heb je het als ouders in de vakantie over. Vaders gaan ook na de vakantie heus met hen sporten of fietsen. Moeders nemen echt meer quality-time voor elk kind. Zo spreek je dat dan af. Je wilt je kinderen toch in niets te kort doen? Nee, niet dat ze altijd hun zin moeten krijgen. Opvoeden, dat is ook van tijd tot tijd 'neen' zeggen. Anders worden het *verwende* kinderen. En dát wil je ook niet. Want verwende kinderen (kijk maar naar de kinderen in China) krijgen obesitas, en verwende kinderen, dat worden lastige kinderen ...

Het woord is gevallen. *Verwend*. Verwende profeten, bestaan die ook? Ja, daar gaan we mee kennis maken. Jona, een verwende profeet. Voor het eerst komen we hem tegen in 2 Kon.14. Het ging goed, buitengewoon goed in Israël. Prachtige oogsten. Veilige grenzen. Grote welvaart. Jaren van vrede. En dat zat h'm echt niet in die koning Jerobeam. Dat was helemaal niet zo'n beste. Als je naar hem keek, kon het alleen maar slecht gaan. Wat een man. Grof, materialistisch, egoïstisch, lage seksuele moraal, neen, bepaald geen voorbeeldige koning. Dat het toch goed ging in Israël, dat had alles te maken met een genadige God, die niet doet naar onze zonden. En weet u, wie dát mocht gaan zeggen tegen die slechte koning in dat mooie paleis? Dat het toch goed zal gaan, ondanks alles? Jona, de profeet! We lezen hier in de Bijbel 2 Kon.14 voor het eerst zijn naam. Een mooie naam. Jona, betekent *duif, vogel*. Maar soms wel een *vreemde* vogel....

Dat is dus zijn eerste opdracht. Jona, de postduif mag zijn eerste boodschap van God gaan brengen in dat mooie paleis van een slechte koning. En dan ook nog een goede boodschap. Maakt u zich geen zorgen, koning, het gaat goed en zo blijft het gaan....! Wie zou dat niet willen in deze tijd? Geen slecht nieuws, maar een goed nieuws gesprek...? Denk eens aan de journaals, stel je voor, alleen maar goed nieuws: de nieuwe regering, iedereen enthousiast, alle bevolkingsgroepen gaan er op vooruit, ook de senioren... De terreurdreiging kan worden afgeschaald. Anna Faber is de laatste die gruwelijk aan haar einde komt...Echte en nepwapens worden ingeleverd. In de medische wereld worden prachtige ontdekkingen gedaan. De meest akelige ziekten gaan verdwijnen. De varkens en de kippen krijgen steeds meer uitloopruimte, brand of besmettelijke ziekten worden uitgebannen. De pinguïn-kuikens worden op Antarctica toch gewoon groot... Kerkgebouwen worden niet meer gesloten en gesloopt.... Steeds meer mensen gaan weer vragen naar God, naar zingeving voor hun leven.....

Ja, zo'n boodschap van God aan alle mensen brengen op de straten en de pleinen van Nederland en hier in Benidorm. Dat willen we toch allemaal? Maakt u zich geen zorgen. Het komt allemaal goed. Dit jaar nog! Met zo'n boodschap kun je voor de dag komen. En als de mensen dan vragen 'hoe weet je dat' en als jij dan zegt 'van God, ik heb het zelf van Hem

gehoord' en als de mensen dat dan ook nog geloven, omdat je profeet bent..... Stroop dan je mouwen maar op, daar ga je voor. Kom, ga met ons en doe als wij.-...  
Zo was Jona's eerste taak als profeet! Gemakkelijk.

Jaren later komt zijn *tweede opdracht*. Wel verder van huis. Ninevé. Maar dat is het probleem niet. De inhoud van die boodschap. Geen goed nieuws, maar een slecht bericht: '*Ga naar Ninevé en zeg tegen de mensen dáár dat het niet goed gaat, predik tégen hen*'. .... Nu lees ik al jaren lang de Bijbel. Net als u, hoop ik. En altijd weer zoek ik naar het verband tussen wat er in dat oude Woord van God staat en wat er in de wereld om mij heen gebeurt. Het is een profetisch Woord en wij hebben met z'n allen ook een profetische roeping. En zo luister ik ook elke dag naar het nieuws. Hoe moet ik het duiden? Waarom gebeurt dit hier? Als je gelooft in Gods leiding in deze wereld en in je eigen leven, dan zoek je daar toch naar, dan wil je dat toch weten? Daarom schrok ik, toen ik in de afgelopen weken voor de zoveelste keer in het hoofdnieuws de naam van die ene stad werd genoemd. Jij hebt het ook vast gehoord. **Mosul**. Het was zomaar tussen haakjes. In een bijzinnetje zei één van de reporters het: Mosul, dat is het vroegere *Ninevé*.....Ik kon m'n oren niet geloven. Toen ik de beelden zag. Het verwoeste Mosul. De kapotte huizen, verlaten straten, de ingestorte gebouwen. De radeloze mensen. Mosul, Ninevé....De stad waar Jona heen moest? **Nu** toch verwoest....? En ineens zag ik hem weer, die kleine profeet. Lopend door de brede straten van de toen al miljoenen stad. En toen kwam die oude geschiedenis weer helemaal naar boven. En ik dacht: daar moet ik er over gaan preken. In Spanje. De komende weken. Ook om nog andere redenen...

Terug naar de Bijbel. Terug naar de wereld van toen. Maar we vergeten niet de wereld van nu. En we vergeten niet, dat u, jij en ik allemaal profeten, profetessen moeten zijn. Want het gaat niet alleen maar over een stukje spannende geschiedenis. Waar je als kind zo ontwapenend in geloofde. Een kleine profeet in een grote vis. Een kleine profeet naar een grote stad. De kinderen zingen er zulke prachtige versjes over. Heel reëel, heel eigentijds. Jona krijgt zijn tweede opdracht. Profeten moeten niet op hun lauweren gaan rusten. "*Wees bereid om elke weg, die God je wijst te gaan*".  
Alleen, die tweede opdracht is *minder leuk*.

Nu niet naar zijn eigen land, eigen mensen, eigen koning. Maar naar een ander land. Vreemde mensen, vreemde omgeving. Niet met een mooi bericht, zoals die eerste keer. Want God is niet alleen barmhartig en genadig. Hij is ook rechtvaardig en duldt de zonde niet. God is niet alleen de lieve God, die alleen maar leuke en aangename dingen voor de mensen heeft. Hij houdt niet van *verwende christenen*, die alleen maar in voorspoed overeind blijven en alleen maar in voorspoed in Hem geloven. Mensen, die **Hém** vergeten (het eerste gebod) gaan op den duur ook hun **naaste** vergeten (het tweede, even grote gebod!). Wie de *dienstplicht* aan God vergeet, raakt ook de dienstplicht (liever: *dienplicht*) voor mensen kwijt. En dat zien we toch, in onze tijd? Niet alleen in Mosul, maar ook veel dichterbij. De straten en de pleinen, waar nog dagelijks bloemen worden neergelegd, vanwege de terreur? Dat zien we toch aan de uitgebrande varkensstallen en de miljoenen vergaste kippen? Het zuchten van de schepping. Dat zien we aan de bouwval van de kerken en de extra beveiliging van de dagopvang voor de kinderen en de BSO's. en voortaan ook in den Dolder..... ?

Even tussendoor: *hoe heeft Jona dit bericht gekregen?* Een stem, een droom, een visioen, een engel? Ik weet het niet en ik vind het op dit moment ook niet zo belangrijk. Daar heeft Hans het vorige week over gehad en daar moeten wij het in de komende weken ook vaker over hebben. Het is ook niet zo belangrijk, *hoe* de oproep van God tot ons komt. Vroeger: door je ouders, later door de vraag van je kind, vroeger in de kerk, nu via het

journaal. Het kan tot je komen zomaar, door een ontmoeting met mensen of door een ingrijpende gebeurtenis in je leven. Ik moet nog vaak denken aan de ouders van één van die eerste mensen, die door de IS werden onthoofd. Weet u nog, die mensen in die oranje hemden? Dat you-tube filmpje ging de hele wereld over. Totdat die ouders vroegen: haal hem er af. Het laatste gesprek met onze zoon was: ik ben veilig, mijn leven is in Gods Handen. Onze zoon is bij God, voor altijd veilig, ongeschonden. En het filmpje ging weg, niet meer viraal.... Indrukwekkend. Het kan op zoveel manieren tot ons komen. Gods oproep tot geloof, tot bekering.... Alleen, wat doen we ermee?

Die tweede opdracht stond Jona niet aan. Ga naar de grote stad Ninevé.... *de grote stad*.... Dagen lang dreunden die woorden door z'n hoofd... Groot.... Dat was het in die tijd ook al. Net als Mosul nu. Toen al: 60 km in omtrek, 2 miljoen inwoners, straten en lanen van meer dan 20 km lang, muren zó breed, dat 3 strijdwagens elkaar konden passeren. Groot was het, ook in het kwaad...schaamteloos, pervers, vuil. Zo gaat het toch ook vaak? Hoe groter de stad, hoe anoniemer de mensen, hoe groter het kwaad? Rotterdam: een vrouw tien jaar dood in haar huis. Dat zal op een dorp niet gauw voorkomen... Ga naar de grote stad en preek TEGEN haar. Dat was nieuw. Zo'n boodschap had deze postduif nooit eerder moeten gehad. Hij had dan wel een mooie naam 'duif' maar nu vliegt hij wel precies de verkeerde kant uit. Hij zoekt een schip, dat naar Tarsis (niet: Tarsus, de stad, waar Paulus in opgegroeid, in Turkije, maar Tarsis, Taessos in Spanje, bij Sevilla) gaat. Naar het W i.p.v. het Z.O. En weet u, wat mij ook opviel? Hij vond een schip. En de vraagprijs viel mee. Hij kon gelijk afrekenen.

**Wij** zitten toch ook niet op zo'n opdracht te wachten? Om het te zeggen tegen de mensen: *kom tot uw Heiland, wacht langer niet, kom nu tot Hem, die redding u biedt*.... breek met een leven zonder Hem, ... En helemaal niet, als we net als Jona, mensen moeten waarschuwen, vermanen, oproepen tot bekering en geloof. Mooie dingen, fijne dingen over God zeggen, dat er genade is, vergeving, liefde, kracht... Maar als het ons oproept tot verandering, vernieuwing, bekering....laat je huwelijk eens doorlichten door Hem...laat je senioren bestaan eens doorlichten door Hem.... je gezin, je leven alleen of met je partner, zijn we wel goed bezig...het laatste traject van ons leven.... waar zijn we vol van? Wat achter ons ligt.... of ... wat vóór ons ligt?

Er zijn ook in onze tijd *vluchtschepen* genoeg. Mag ik er een paar noemen? Je kunt het toch niet maken in deze tijd met de Bijbel, het profetisch Woord van God aan te komen? Dat is toch hopeloos ouderwets? Nog een vluchtschip? Ik ben nog jong. Ik wil eerst de wereld ontdekken, met volle teugen van alles genieten en me afvragen: wat zou God hiervan vinden?...Nee, later misschien... Nog een vluchtschip? Ik heb zoveel tegenslagen gehad in mijn leven, zoveel 'waarom' vragen.... om me nu helemaal aan Hem over te geven?... bij alles te vragen: *leer mij Uw weg o Heer*..... misschien later... Jona betaalt 'de vrachtprijs' (ja, dat staat er letterlijk: **vrachtprijs**). Een aantal vertalingen hebben dan ook dit woord. Niet: ticket. Vroeger waren die schepen natuurlijk half vracht, half passagier... Maar toch, waarom dat woord? Vrachtprijs. Zoek ik er teveel achter? Verlaagt Jona zich tot 'vracht', waar geen leven in zit, dat straks ook met de andere vracht over boord zal gaan? Is dat soms ook nog een les, uit het begin van dit kleine boekje? Als je vlucht voor je roeping, als je weigert de weg te gaan, die God je wijst, dan verlaag je jezelf als mens tot 'vracht', denk eens aan de discussie: hoe lang of wanneer is een mensenleven nog waardevol of moet het overboord en vergeet je dan dat je een parel bent in Gods oog?

Tot slot iets over die andere prijs. De prijs, die voor Jezus is betaald om Hem overboord, weg uit het leven, aan het kruis te krijgen. 30 zilverlingen. Vroeger de prijs voor een slaaf. Maar Jezus was geen vluchteling. Hoe vaak heeft Hij met Zijn discipelen gevaren op het meer van Tiberias. En als het ging stormen, zorgde Hij ervoor: niemand overboord!

Daar zorgt Hij nóg voor. Als ruwe stormen in uw leven woeden... dicht bij Hem, altijd veilig, zelfs in de storm. Wat was de prijs voor Jezus? Toen ruwe soldaten Jezus en Zijn discipelen gevangen wilden nemen, heeft Hij alleen maar gezegd: neem mij en laat hen vrijuit gaan. Zó heeft Hij door het offer van Zijn leven de prijs betaald voor onze zonden. Hij heeft de storm van Gods toorn over ons vluchtgedrag willen betalen. Dat was de hoogste prijs. Daarom wil ik ook zo graag verder met die mooie boekje over deze kleine, soms vreemde vogel van God. Ninevé was groot, maar Gods liefde nog veel groter!

Jezus gaf Zijn leven voor Jona, voor u en mij, die het vandaag allemaal nodig hebben: redding, genade, vergeving, vrede... En Hij geeft het ook. Hij maakt van onze enkele reis een retour. Het schip ligt klaar, Vaders Zoon aan boord, ondanks alle stormen veilig strand tegemoet. De oever van de eeuwigheid. Voor altijd.

Lieve mensen, wij mogen zeven weken met elkaar optrekken. Sommigen zijn hier maar voor een week. En daarna komt het weer, met je jonge gezin, multitasken, hoe houd je je huwelijk gaaf en mooi, zoals je aan God en aan elkaar beloofde, je kinderen wat geef je ze mee, of...: je nieuwe baan, je oude school, je zoveelste sollicitatie, je moeizame studie of werk, het gepest op school, durf je het je ouders te vertellen?... en .... Oudere mensen: achter je rollator of als buddy achter de rolstoel van je partner...of als alleen staanden of alleen gaanden...die hele herfst en wintermaanden...alleen thuiskomen, alleen wakker worden, alleen plannen maken...

Allemaal vreemde vogels in een vreemde wereld, geen rustige reis, wel een behouden aankomst, er klinkt een roepstem, soms uit de verte, soms van heel dichtbij, er is maar één antwoord, geeft u dat, geef jij dat....? (NLB 377)

*Zoals ik ben, kom ik nabij, met niets in handen dan dat Gij,  
mij riep en zelf U gaf voor mij, o Lam van God, ik kom.*

*Zoals ik ben, met al mijn strijd, mijn angsten en onzekerheid,  
mijn maskers en mijn ijdelheid – o Lam van God, ik kom.*

*Zoals ik ben, verdoofd, verblind, tast ik naar U, die mij bemint,  
bij wie mijn ziel genezing vindt – o Lam van God, ik kom.*

*Zoals ik ben, ontvangt Gij mij, reinigt, vergeeft, omarmt Gij mij,  
vervult, verlicht, verwarmt Gij mij – o Lam van God ik kom.*

**AMEN**